

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา ข้อเสนอแนะและอภิปรายผล

ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าเป็นการเอาวัตถุดิบที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาดัดแปลงให้เป็นเครื่องประดับได้อย่างสวยงามเนื่องจากความแปลกใหม่และสีที่สวยงามของการผสมผสานระหว่างเมล็ดมะค่ากับลูกปัดไม้สามารถนำไปเป็นเครื่องประดับตกแต่งร่างกายเป็นของขวัญที่ระลึกหรือเป็นของฝากที่ให้ความรู้สึกประทับใจแก่ผู้รับ ดังนั้นรัฐบาลควรสนับสนุนสินค้าหัตถกรรมฝีมือคนไทยในการผลิตงานหัตถกรรมที่แสดงถึงความเป็นไทยเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่มจังหวัดลำปาง ทำการวิเคราะห์ ประเมินผลจากการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าเพื่อประโยชน์แก่ผู้สนใจหรือผู้ที่สนใจลงทุน

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยสัมภาษณ์ประธานกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง รองประธานกลุ่ม กรรมการฝ่ายต่าง ๆ เลขานุการและสมาชิกกลุ่มข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลจริง วิเคราะห์ ประเมินผลการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าจำแนกตามประเภทและรูปแบบ

จากการศึกษาค้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง พบข้อมูลดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง

กลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2547 เริ่มแรกมีสมาชิกจำนวน 15 คน ปัจจุบันมีสมาชิก จำนวน 56 คน โดยเริ่มแรกมีเงินทุนจำนวน 56,000 บาท ปัจจุบันมีเงินทุนหมุนเวียนทั้งหมด 150,000 บาท

การทำงานจะร่วมกันทำที่กลุ่มนอกจากนี้ยังมีเด็กนักเรียนและเยาวชนมาฝึกทำงาน และทางกลุ่มยังมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาให้แก่คนพิการที่ไม่มีรายได้โดยรับเข้ามาทำงานที่กลุ่ม และเพื่อเป็นการช่วยสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชนด้วย

กลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้างได้นำสินค้ามีการประชาสัมพันธ์และออกเปิดตัวจำหน่ายสินค้าในพื้นที่อื่นๆ เพิ่มเติม และมีการจัดทำเอกสารแผ่นพับ แนะนำสินค้าประกอบจึงทำให้มีลูกค้ารายใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี

การผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าแบ่งออกเป็น 10 ประเภทคือ สร้อยคอมะค่าดำ สร้อยคอมะค่าคู่ สร้อยคอมะค่าสองสาย สร้อยข้อมือมะค่าคู่ สร้อยข้อมือมะค่าดำ สร้อยข้อมือมะค่าถักเชือกเทียน เข็มขัดมะค่าคู่ เข็มขัดมะค่าเดี่ยว เข็มขัดมะค่าถักลายและต่างหุ้มมะค่า ปริมาณการผลิตสร้อยคอคิดเป็นร้อยละ 19 สร้อยข้อมือ คิดเป็นร้อยละ 46 เข็มขัดคิดเป็นร้อยละ 13 และต่างหูกคิดเป็นร้อยละ 22

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่า

การผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง มีต้นทุนที่เกิดขึ้นได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนต้นทุนด้านการผลิต ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร ซึ่งแตกต่างกันไปตามประเภทและรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ต้นทุนการผลิตรวมต่อหน่วยของสร้อยคอแบบที่ 1 เท่ากับ 56.56 บาทต่อเส้น แบบที่ 2 เท่ากับ 62.33 บาทต่อเส้นและแบบที่ 3 เท่ากับ 73.84 บาทต่อเส้น ต้นทุนการผลิตรวมต่อหน่วยของสร้อยข้อมือแบบที่ 1 เท่ากับ 36.30 บาทต่อเส้น แบบที่ 2 เท่ากับ 40.41 บาทต่อเส้น และแบบที่ 3 เท่ากับ 48.53 บาทต่อเส้น ต้นทุนการผลิตรวมต่อหน่วยของเข็มขัดแบบที่ 1 เท่ากับ 101.50 บาทต่อเส้น แบบที่ 2 เท่ากับ 97.46 บาทต่อเส้น และแบบที่ 3 เท่ากับ 101.61 บาทต่อเส้น และต้นทุนการผลิตรวมต่อหน่วยของต่างหู เท่ากับ 32.64 บาทต่อคู่

ราคาขายของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าแต่ละประเภทและแต่ละรูปแบบ คือ สร้อยคอแบบที่ 1 เท่ากับ 70 บาทต่อเส้นแบบที่ 2 เท่ากับ 80 บาทต่อเส้นและแบบที่ 3 เท่ากับ 85 บาทต่อเส้น สร้อยข้อมือแบบที่ 1 เท่ากับ 45 บาทต่อเส้นแบบที่ 2 เท่ากับ 50 บาทต่อเส้น และแบบที่ 3 เท่ากับ 55 บาทต่อเส้น เข็มขัดแบบที่ 1 เท่ากับ 120 บาทต่อเส้นแบบที่ 2 เท่ากับ 120 บาทต่อเส้นและแบบที่ 3 เท่ากับ 120 บาทต่อเส้น และต่างหู เท่ากับ 40 บาทต่อคู่

ความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าคือ สร้อยคอแบบที่ 1 เท่ากับ 78,533.50 บาทต่อปี แบบที่ 2 เท่ากับ 98,804.48 บาทต่อปีและแบบที่ 3 เท่ากับ 50,957.74 บาทต่อปี สร้อยข้อมือ แบบที่ 1 เท่ากับ 101,653.74 บาทต่อปี แบบที่ 2 เท่ากับ 111,428.86 บาทต่อปี และแบบที่ 3 เท่ากับ 58,974.97 บาทต่อปี เข็มขัดแบบที่ 1 เท่ากับ 78,136.10 บาทต่อปี แบบที่ 2 เท่ากับ 91,252.47 บาทต่อปีและแบบที่ 3 เท่ากับ 62,081.23 บาทต่อปี และต่างหู เท่ากับ 112,013.83 บาทต่อปี

อัตรากำไรต่อต้นทุนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินค่า คือ สร้อยคอแบบที่ 1 เท่ากับร้อยละ 18.63 แบบที่ 2 เท่ากับร้อยละ 23.55 และแบบที่ 3 เท่ากับร้อยละ 11.46 สร้อยข้อมือแบบที่ 1 เท่ากับร้อยละ 16.20 แบบที่ 2 เท่ากับร้อยละ 16.73 และแบบที่ 3 เท่ากับร้อยละ 7.94 เข็มขัดแบบที่ 1 เท่ากับร้อยละ 15.47 แบบที่ 2 เท่ากับร้อยละ 20.14 และแบบที่ 3 เท่ากับร้อยละ 15.35 และต่างหู เท่ากับร้อยละ 14.09

อัตรากำไรต่อค่าขายของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินค่า คือ สร้อยคอแบบที่ 1 เท่ากับร้อยละ 15.74 แบบที่ 2 เท่ากับร้อยละ 19.06 และแบบที่ 3 เท่ากับร้อยละ 10.28 สร้อยข้อมือ แบบที่ 1 เท่ากับร้อยละ 13.94 แบบที่ 2 เท่ากับร้อยละ 14.33 และแบบที่ 3 เท่ากับร้อยละ 7.35 เข็มขัดแบบที่ 1 เท่ากับ ร้อยละ 13.40 แบบที่ 2 เท่ากับ ร้อยละ 16.76 และแบบที่ 3 เท่ากับ ร้อยละ 13.31 และต่างหู เท่ากับ ร้อยละ 12.35

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินค่า คือ สร้อยคอ เท่ากับร้อยละ 101.63 สร้อยข้อมือ เท่ากับ ร้อยละ 203.25 เข็มขัด เท่ากับร้อยละ 68.49 และต่างหู เท่ากับร้อยละ 238.08

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) ที่อัตราคิดลด (Discount Rate) ร้อยละ 6.375 เท่ากับ 10,301,754.47 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์ อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (Internal Rate of Return : IRR) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 197 ซึ่งมีค่าสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่กำหนดคือร้อยละ 6.375 ดัชนีความสามารถในการทำกำไร (Profitability Index : PI) มีค่าเท่ากับ 17.93 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 และมีระยะเวลาการคืนทุน (Payback Period : PB) ประมาณ 8 เดือน 12 วัน

ปัญหาของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง

- จากการสังเกตและสัมภาษณ์ ประธานกลุ่มและผู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่า
1. ด้านการจัดหาวัตถุดิบ คือ เม็ดเงินค่าที่ทางกลุ่มจัดซื้อมาเป็นวัตถุดิบที่มีได้มาจากการเพาะปลูก แต่เป็นวัตถุดิบที่หาจากธรรมชาติอันมีอยู่อย่างจำกัด จึงทำให้ต้นทุนของสินค้าสูงตามไปด้วย
 2. ด้านการตลาด สินค้าของทางกลุ่มถูกลอกเลียนแบบจากผู้ผลิตรายอื่นและถูกตัดราคาโดยคู่แข่ง โดยการขายสินค้าถูกกว่าทางกลุ่ม
 3. ด้านการจัดการ บางครั้งทางกลุ่มขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนเนื่องจากทางกลุ่มมีสมาชิกเพิ่มขึ้นทำให้ต้นทุนลงทุนซื้อวัตถุดิบ เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นรวมทั้งยังมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมากขึ้นอีกด้วย

4. ด้านการบัญชี ทางกลุ่มขาดความรู้ในเรื่องการจัดทำบัญชีอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสนับสนุนให้ความรู้แก่เยาวชนในท้องถิ่นอย่างจริงจังเกี่ยวกับวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่า เพื่อที่จะ ได้มีผู้สืบทอดงานฝีมือนี้เพิ่มขึ้นและสามารถเพิ่มการผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด
2. ทางกลุ่มควรรักษาคุณภาพของสินค้าและสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัว
3. สมาชิกในกลุ่มควรเข้ารับการอบรมในเรื่องการจัดทำบัญชีเพื่อที่จะ ได้รับทราบต้นทุนและผลตอบแทนที่ถูกต้อง และพร้อมที่จะขยายธุรกิจในอนาคต
4. ควรทำการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตและสื่อต่างๆเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเพื่อขยายกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้มากขึ้น
5. ทางกลุ่มควรพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายเพื่อให้เป็นที่ต้องการและยอมรับจากนานาชาติ
6. ทางกลุ่มควรพยายามลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ไม่จำเป็นลงเพื่อให้ทางกลุ่มสามารถสร้างกำไรได้มากกว่าเดิม

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาด้านต้นทุน ผู้ศึกษาเห็นว่าทางกลุ่มควรมีการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมการอนุรักษ์ต้นมะค่าโดยการร่วมกันกับคนในชุมชนปลูกต้นมะค่าเพิ่มเติมและจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เพื่อให้ป่าไม้ในหมู่บ้านทุ่งฮ้างยังคงสภาพสมบูรณ์ สอดคล้องกับผลการศึกษามงคล ดีพัฒนากุล (2552) ได้ศึกษาในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตผลิตภัณฑ์จากเมล็ดมะค่าพบว่าทางกลุ่มหัตถกรรมควรจะมีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ขึ้นมาเรื่อยๆ และควรจะอนุรักษ์ต้นมะค่าโดยการปลูกเพิ่มเติมเพื่อให้ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ต่อไป

ทางด้านผลตอบแทนได้แก่รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าแต่ละประเภท พบว่าต่างหุมีรายได้สูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าต่างหุมีแนวโน้มรายได้ที่ดีกว่า ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความต้องการของตลาดที่แตกต่างกันโดยต่างหุมีความแปลกใหม่และมีลวดลายที่สวยงามทำให้มียอดขายที่สูงนอกจากนี้ยังมีปัจจัยทางด้านความเหมาะสมของการกำหนดราคา รวมทั้งประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนการผลิต ดังนั้น สรุปได้ว่าส่วนของต่างหุควรมีการรักษาราคาให้ได้ในระดับเดิมต่อไปและปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น แต่ส่วนของผลิตภัณฑ์

ประเภทอื่นๆควรมีการปรับลดราคาในเบื้องต้น แม้ว่าอาจส่งผลให้กำไรลดลงหรือไม่กำไรก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อการตัดสินใจซื้อมากขึ้นนอกจากนี้อาจลดราคาเพื่อให้สร้างฐานลูกค้า อีกทั้งยังต้องพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ให้มีจุดเด่นเฉพาะตัวในด้านคุณภาพและรูปลักษณ์ต้องสวยงาม ดึงดูดใจ เพื่อเพิ่มยอดขายให้มากขึ้น

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ทางกลุ่มผู้ผลิตมีกำไรสุทธิรวม 843,836.92 บาทต่อปี ซึ่งเป็นการสร้างรายได้เสริมให้กับสมาชิกกลุ่ม ดังนั้นทางกลุ่มจึงควรจัดสรรเงินทุนหมุนเวียนคงเหลือบางส่วนมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อไป โดยอาจเพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อเพิ่มขยายโอกาสทางการตลาดให้กว้างขึ้น ซึ่งจะได้ประโยชน์ทั้งทางด้านการเฉลี่ยต้นทุนในส่วนของการใช้จ่ายการผลิตและต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตแล้วยังจะได้ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นและส่งผลไปสู่การกระจายรายได้สู่สมาชิกได้มากขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน

จากการศึกษาได้สรุปผลเปรียบเทียบผลการศึกษารายของต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่าของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปางกับงานของผู้ทำการศึกษาอื่น ดังตารางที่ 58

ตารางที่ 58 สรุปผลการศึกษาเปรียบเทียบการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดพลาสติกของผู้ทำการศึกษาอื่น

ชื่อผู้ทำการศึกษา	พื้นที่การศึกษา	อัตรา กำไร ต่อ ต้นทุน	อัตรา กำไร ต่อค่า ขาย	อัตรา ผลตอบแทน การลงทุน	มูลค่าปัจจุบัน สุทธิ(NPV)	ระยะเวลาการ คืนทุน (PB)	ดัชนี กำไร (PI)	อัตรา ผลตอบแทนที่ แท้จริง (IRR)
นิยม กำบุญทา (2545)	ผลิตครกหิน อ.เมือง จ.ลำปาง	28.16	21.98	143.91	N/A**	N/A**	N/A**	N/A**
สายันท์ วงษ์คีติ (2547)	ผลิตกระดาษหีบยา อ.เมือง จ.ลำปาง	11.37	10.21	N/A	1,576,259.07*	4 เดือน 12 วัน*	N/A	308*
จิณตนา ไชยมงคล (2548)	ผลิตตุ๊กตาไทย อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่	45.47	31.26	9.92	N/A**	N/A**	N/A**	N/A**
มีสรณ์ แสงแก้ว (2549)	ผลิตน้ำมันงา อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน	40.64	28.80	N/A**	N/A**	3 เดือน 25 วัน*	N/A**	N/A**
ทวีพร อดเหนือว (2553)	ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ด มะกอก อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง	15.40	13.35	69.50	10,301,754.47*	8 เดือน 12 วัน*	17.93 *	197*

* ตัวเฉลี่ยทุกผลิตภัณฑ์

** ไม่ได้ทำการศึกษาส่วนนี้